Γιά τή Αθανασίδα 1

Τό νά ζεμά ἕνας λαός τά ἐξαίσια μέσα τῆς κοινότητός του εἶναι μιά τιμή ποὺ πλανᾶ καὶ ὁλόκληρη τήν ἴδια τήν κοινότητα, γιατί τῆς δημιουργεῖ ἕνα κλίμα ἀνώτερης καὶ πολιτισμένης ζωῆς. Εἶναι ἀκόμα μιά εὐγενικιά δημιουργία ἐνδιάμεση ποὺ δέ μπορεῖ καὶ δέν πρέπει νά χη καμμιά σχέση μέ τήν ἀντιπαράθεση, τήν ἀλλοφροσύνη καὶ τό ναρκοτικό τῶν ἀνεγράπτων μιά τέτοια ἀνώτερη πολιτισμική καὶ πολιτική ἐνδιάμεση. Γι' αὐτό δέν ἐκπροσωπεῖ τόν λαό μας καὶ τήν πόλη μας. Ἔχω νά σᾶς διλεβαιώσω ὅτι ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐνέπνευσε τήν ἰδέα τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεως, ὅπως καὶ πρίν λίγο καιρό τῆς πρωτεύουσας τό ζεμά τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι πρώτα καὶ πρίν ἀπό κάθε πολιτική ἕνας ἱερός χρέος. Τό χρέος ποὺ ἔχουν καὶ πρέπει πάντοτε νά ἔχουν οἱ ἀνεξάρτητοι τοῦ κόμματος νά προβάλλουν καὶ νά ὑπερασπίζουν τήν ἀξία μας καὶ τίς ἐξαίρετες γενιές τῶν ἀπόγονων τά ἀρχαῖα πρότυπα πολιτῶν καὶ πράξεων σάν παράδειγμα πρός μίμησιν. Ἔτσι πιστεύω ὅτι προάγεται ἕνας τόπος πνευματικά καὶ ἠθικά — Αὐτός εἶναι ὁ λόγος καὶ αὐτός εἶναι ὁ συνεπάγεται σημερινός συμπολίτης, μά ἡ σεβαστή δέσποινα τῆς πόλεως μας κα Αθανασία Ζήβανος Λανίτη —

Ὅμως τὸ μόρφωσαν τὴν Καλλιπαντίδος, ὅμως τὴ φαντασία καὶ τὴ χρωματικὴ τῆς σκέψη, ὅμως καὶ τὴ μελωδία, τὸ ἄρρωστο ἐνδιαφέρον της γιὰ τὴν προσωπική λύπη, τὸν πόνο, τὴ ψυχή της καὶ ὅλο τὸ εἶναι της, δοξασμένο ἀφιδωλεύτα μὲ σύνεση καὶ ἐπιμονή, μὲ ἀλαδινία καὶ ἱερὸ ρίζο γιὰ τὸ καλὸ τῆς ἀρετοῦ.

Γεννήθηκε τὴ Λευκωσία, ὁ 1885, μὰ σπούδασε τὴ Γαλλικὴ καὶ τὴν Ἀθήνα κι' ἔζησε σ' ὅλη τὴ ζωή ἐδῶ τὴν πολιτεία, ποὺ σήμερα βρίσκεται ἡ ἐλευθερία νὰ τῆς ἐπιφέρει μαζί μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη ποὺ τῆς ἔφερνε γιὰ ὅσα πολὺ καὶ καλὰ ἔπραξε γι' αὐτήν.

Ἡ ἀγάπη τῆς συνέπεσε νὰ ἀκμάσει σὲ μιὰ ἐποχὴ ἐθνικῆς πανεχθήνειας ἔξαρσης. μιὰ ἐθνικὴ ἔξαρση ποὺ ἔφεραν οἱ νίκες τῶν Βαλκανικῶν πολέμων κατὰ τοῦ Αἰγαιοκρητικοῦ πολέμου. ~~Γιὰ τὴ Λεμεσό~~ Ἡ ἐποχὴ τοῦ χρυσοδόξου Σίβας σημάδεψε τὴν πρώτη ἀναδημιουργία ὁλάκληρα πρόσφυγα τῆς πόλης μας. Ἀναδημιουργία πρόσφυγα ἀπὸ τὴν ἀναδημιουργία τῆς Ἑλληνικῆς μετὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ Γουδί, ποὺ πῆρε τὸ Βενιζέλο στὴν Ἑλλάδα πρωθυπουργὸ ἀπὸ τὴν Κρήτη, γιὰ νὰ δώσει στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ δώσει τὴν πρώτη νίκη ἀπὸ τὸ Γεφυρακιὸ μεγαλοφυΐα. Ἂν σκεφθοῦμε τὶ ὄνειρα ἐπραγματώθηκαν, οἱ Κυπρίοι ἔφτασε τὸ μέγιστο τῆς πλήρους μας, τότε ἀλλοιωθήκαμε καὶ ὅλη Ἀθηναΐδος τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδιὰ φύλαγε ὁ πρώτος, σπόρος καὶ κλώνος ὁ πρώτος παιδιὰ μιᾶς ἀναδημιουργίας τῆς μετὰ τὴν κατοχή μας.

Προσωπικὰ ἐξαιρετικὰ προσόντα ἀπὸ τὴ φύση κρύβανε τὴ σχολή τῶν Παρθεναγωγείων Λεύκωσίας, ποὺ ἦταν μαθήτρια καὶ ἡ ἱερὰ συνέχεια τῆς ἴσης ~~Ἑλλάδα~~ - Σὰν ἀρχαία ἀπὸ τὰ ὅλα ἀκμαία

νέλαν βιβλιοπωλεία του και τέλος τέρας συμπλήρωσε μέ
τό Βραβείο Ράμη. Νέα μέ σφρίγος εξακολουθεί
ταχύρρυθμα και υπερπέρα δράση στην Παιδεία, στή Φιλανθρωπία
στίν κοινωνική πρόνοια του γυναικείου και μάλιστα στην προστασία
των παιδιών του εργαζόμενου γυναικείου.

Τό 1920 ιδρύει ενωμένη σχολή μέ συνεργάτες ικανών συνερ-
γατών του τίς Μαρίας Μελίδη, του Ελισσάβετ Χουρμουζιάδου
και Λέας Ταβερνάρη μέ σπουδές εξωτερικού. Τό 1923
η σχολή ξένων γλωσσών της Δημητριάς Μαθηματάκη, όπου μετέβαν, η σχολή
γνωρίζει τόν Μιχαήλ Δημητριάδη, Καθηγητή. Τό 1935-35 εγκατα-
στήσαμε τό πλήρες Εξαλάβιο Γυμνάσιο. Η χρήση του μιά ιδιαίτερη
ξεχωριστή παιδική χαρά δίκαιον, μέ πολύ μεγάλα συμπόσια μά τά
εποχά, σημειωμένη ολόκληρη τίς χαρούμενη δουλειά, τήν
εμπιστοσύνη και τίν αλληλεπίδοση. Τό πρόγραμμα τίς σχολής
εμπλουτίζεται μέ ξεχωριστές εργασίες των παιδιών, μαθητικές πα-
ραστάσεις, μέ μουσική, μέ χορό δημοτικό και λαογραφικό. Η πνευ-
τική της συνεργάζεται συνεχώς τόν σύζυγό της σάν τό Νίκο Νικο-
λαΐδη, τόν Γιάννη Φαρμάκη, τό Γιάννη Λεβίδη τίς Λιλίκη Χαρίτη κ.ά.

Παράλληλα έρχεται μαζί τίν εκπαιδευτική της δράση σημειω-
γεί σάν πρωτοπόρα φεμινίστρια τό κίνημα κυρίων Λεμεσού, πού
τίν ενέχει σύμφωνα πρόεδρό της και τίς μένει πρός τό έργο της
φιλανθρωπίας. Μένουν πάλι χρόνο και πετυχαίνουν δεκάδες
φτωχά κορίτσια και κοιλιές χάρη στή δράση του λιμένος κόλου!

Από τό 1950 μαζί μέ τόν εργαζόμενο γυμνάσιο και τή Σόνια
τή κα Φουντής ενώνονται τά πρακτικά σχολεία μέ τά παιδιά των
οι εργαζόμενες γυναίκες και μέ πίστη στίν χώρα, πού ήταν τά υπερ-
δίνει, μέ κόπο και πολύ μεγάλη θυσία σημειωμένη τόν
Α' παιδικό Σταθμό στή Λεμεσό μά τίν προσφορά ξ τίς μεριάς,
τίν σπάνιων παιδιών των εργαζόμενων γυναικών. Τό πλή-
θος μας μετά 10 χρόνια λειτούργησε ξέ Δήμου Λεμεσού πού ίδρυσε
τό Β' παιδικό Σταθμό στό μέρος της Λεμεσού.

*) Ήταν η δεξιά πτέρυγα, όπου οι Σοσιαλιστές προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στη Πολιτική τάξη.

συμπληρώνει με την ίδεα του

+ και [illegible] ενώ η ίδεα [illegible]
[illegible] ίδεα [illegible]
[illegible] ιδέες.

Η ιστορία μας δράματος, μία ίσως πρόσβαση και ενδιαφέρον του παιδιού δεν σταματάει εδώ. Μέλη δημοτικής προσφοράς και στην χειμερινή πάχετνα και η παιδική εξοχή στις Πηγές, σε σπίτι που διέμενε μία του κυρίου κόλε ο Ιωάννης Αθανάς. Με ιστορίες εξ βιβλίου εξ του λυκείου κυριώτερου 30 περίπου παιδιάκια χετνο κι μία μεγάλα χετνα ένα αντιν εξοχή τους χάνει στην φροντίδα της μεγάλης κόλης μάνας του παιδιού. Από το 1950 περίπου πλεύσαν εξ εξωτερικού (με εξαιρέσεις) στην φροντίδα μία στην εξοχή κόλη ο μ. δήμαρχος της πόλης μας χριστόδ. Χαλεπλής.

Όμα κόλα ήταν η μεγάλη προσφορά της μεγάλης μας καρδιάς, αλλά παιδιά και τις πράξεις της πολύδας μας, σε καιρό εφ-
γης. ~~και~~ Αμά κι σε τελευταίος καιρός, δηλ. 1931 ολοκλ. κάτω από 41 δια καλοχή της Ελλάδας η και καλύτερο ολοκ. Εμφύλιο πόλεμο η πόλη μας ~~και η Δημοτικό~~ τιμή Ελληνικών εξεν-
δρία εμπιστεύεται κατά τιμή πιό καθαρά δράση προς τιμή πόλιδα μας τιμή μεγαλεία και φι-
λικό δείνος, ώστε να εργαστεί φιλεύσπλαχνα δρά
και να ενδιαφέρονται ~~μαθητές~~ τον κύριες της πόλης μας και
να βοηθή σε ιρατιόμενο, ντόπιον και τοφίμια
τα δίνα δίμαλα ~~τών~~ δίνεται μας περιτέλειαν

Η μεγάλη μυλέα της, κα Καλλιάδα, ήτανε εξ μία
τιμή πόλη μας και η μεγάλη εμπιστή μας πα-
λιά μία ξυνδιή πρωτίστη Ελληνίδα, μία μεγάλη
δίνωμι αλεξιέλες. Στην ενεργεία του δίμερ
μεγάλου δάσκαλου, ~~και~~ νά το δυλιάσετε,
πιστή ότα κι αν λάβα μ' ευχαριστήσεις της προσφέ-
ρουμε, η πόλη μας πολύ δεξιόν στοιδήμε
τα πόλη κι η πόλιδα μας της δράσεις. Τις
αλλάματα από καρδιάς περιμένει μία ολο-
θυμο κόλης τις αρετές να δίνει πολλά δίκαιη χρό-
νια κι ευτυχισμένη και τις δόξαμαδ

ripetuto

[illegible]

[illegible]

[illegible]